DEN FÖRSTA SNÖN.

Af Draba Werna.

Det började skymma.

Det var inte värdt att försöka stirra på arbetet längre nu. Hon lade bort det och satte sig att se ut.

Det var ändå märkvärdigt, att det inte såg mera höstlikt ut ännu, fast det redan led mot slutet af oktober. Marken var alldeles obetäckt, och en och annan alm och poppel hade till och med fullt med blad kvar, fast de nog sågo litet bleka och skrumpna ut. Luften hade den kalla, blå färgton, som är så egen för hösten, och som kommer en att tycka att himlen hvälfver sig så oändligt högt öfver en.

Hennes blick stannade vid en rabatt, där astrarne ännu stodo hvita och röda, de flesta åtminstone. Några hade böjt litet på sig och voro i kanten liksom brunsvedda. Det hade sista nattfrosten gjort. Om hon skulle gå ut och hämta in dem som funnos kvar? Inne kunde de länge ännu få glädje af dem. — Hon tog en sax, svepte om sig en liten sjal och gick ut.

— Hu — det kändes bra kallt ändå — och där borta öfver sjön hängde ett par tjocka, mörka moln, som allt mer och mer täckte öfver det blå, och kom sjön att se så dyster och hotfull ut Den vaggade ängsligt i oregelbundna vågor mot strandstenarne, och nu kom en vindkåre, som rörde ikring bladen på marken, så att de yrde om henne tillika med dem som hon nyss sett sitta kvar på träden. — Det gick som en orolig ryckning genom parken. Var det vintern, som kom? Hon svepte sjalen bättre omkring sig och sprang öfver gräsmattorna, hon skulle åtminstone rädda sina astrar från att frysa ihjäl. — Och snart lågo de alla afklippta i förklädet, och hon gick in igen.

Hon hade tagit det sista af sommaren nu, och det gjorde ingenting — ingenting om vintern ville ta vid.

Slutet på ett — begynnandet på ett annat — så länge det fortgick så, var där ju aldrig ett intet.

Nytt — nytt — ständigt något nytt. Hon var ännu i den åldern, att hon älskade växlingarne, fann ingen hvila i enformigheten, snarare en ängslan, längtan efter något nytt igen. Hon vände sig utåt parken igen, då hon redan hade lagt handen på dörrlåset. Hon såg öfver det allt en gång till, som toge hon farväl af det, och så sist såg hon uppåt — åh, så mulet det var, och skyndsamt öppnade hon dörren och kände värmen därinne ifrån slå emot sig.

Där föll en ljus rand tvärs öfver tamburgolfvet, dörren stod litet på glänt till hennes mans rum, och lampan var tänd därinne. Var Gunnar redan hemma, och hon hade alls icke hört honom.

Hon vek undan duken å ena hörnet på salsbordet, stjälpte blommorna af där och gick in i sin mans rum.

Han såg ej upp. Hörde han ej att hon kom? Nej, han satt fortfarande och stirrade ned i en tidning med hufvudet stödt i vänstra handen. Hon smög sig bakom honom, lade armen öfver hans skuldror och lade sin kind intill hans. Hon kände hur han ryckte till, så lyfte han hufvudet och såg, stirrade helt frånvarande på henne, och med en rörelse, som ville han skaka sig fri från hennes beröring, reste han sig tvärt upp.

— Hvad är det — blef du rädd?

— Rädd, nej, men lämna mig ifred, jag vill vara ensam.

— Men Gunnar, hvarför — —?

— Sedan — låt mig vara nu! Och dröjande, förvånad, gick hon mot dörren till.

— Nej, Elsa, gå inte, stanna, förlåt! Sätt dig där vid fönstret, men tala inte till mig, jag vill ha det aldeles tyst.

Hon löd, men så hon darrade. Hela hennes inre skälfde af en oro, den hon ej kunde gifva något namn. Hon satte sig dock, eller snarare sjönk ned på en stol och stirrade ut i mörkret. Han gick med hastiga steg än längs efter, än tvärs öfver rummet, men alltid med samma oro. Så småningom hörde hon att stegen blefvo lugnare, och slutligen upphörde de alldeles. Hon vred litet på hufvudet, så hon kunde se honom. Han satt åter vid skrifbordet. Skulle hon våga säga något? Nej, hon kände att hon måste vänta. Det var något där i tidningen, han ej tog ögonen ifrån.

Hvad var det — o, hvad var det?

Så ändtligen steg han upp, kom fram emot henne och föll ned och gömde ansiktet i hennes knä.

— Förlåt mig, Elsa, förlåt mig!

Och hon kände att han snyftade.

Ah, så lugn hon blef, hon strök hans hår om och om igen och sväljde modigt sina egna tårar och väntade alltjämt, att han skulle säga något. Och slutligen höjde han hufvudet.

— Hon är död nu, Elsa, död i en långvarig, tärande sjukdom.

— Död? Hvem är död?

— Jag skall tala om allt för dig nu. Ron som är död nu, jag älskade henne, ser du, långt, långt innan jag ännu kände dig. Jag älskade henne så som man känner det första gången man erfar att blodet är varmt och hjärtat ungt och hon — ja, hon kände för mig detsamma. Men efter ett år kom något annat öfver mig, något som tycktes starkare än kärleken. Det var en obetvinglig känsla, som tvingade mig ut, ut i lifvet, hvart som hälst, blott jag fick se något nytt. Hon bad, hon grät, — men ändå, jag kände att jag måste, och kärleken fick vika; det andra var starkare. Jag hade intet mål, intet bestämdt att lofva henne, visste inget om min framtid och ville ej, att hon skulle anse sig bunden. Kanske komme jag igen — ty visst älskade jag henne — —

Du har hört mig tala om min treåriga utländska resa. Än här, än där nöjde jag mig med hvilka tillfälliga sysselsättningar som hälst, blott jag fick lusten att resa tillfredsställd, men efter tre år som hemlängtan, och jag förstod det, äfven längtan efter henne. Men då jag kom hem, fick jag veta, att hon var sjuk, det var i bröstet och obotligt, sade man, samt att läkarne skickat henne till Algeriet — för att dö.

Samvetskvalen sade mig, att det innerst ifrån var jag som gjort det.

Hvad jag led vet ingen, men jag ville inget mera höra om henne, jag var rädd för att veta, när det hände, och, Gud skall veta, att jag trodde det var länge, länge se'n. Och så nu — — det står i tidningen i kväll. — — Förstår du mig, Elsa, och förlåter du mig, att jag kunde stöta bort dig, dig som jag känner att jag fått som hjälp att frimodigare se framåt — uppåt. Och kan du förlåta mig, att jag aldrig sagt något om detta?

Det blef tyst några sekunder.

Då var det som hördes något sakta slå emot fönsterrutan. Han böjde hufvudet och lyssnade.

— Hvad är det, Elsa?

Hon såg ut, och i skenet från lampan såg hon, att där föll stora, hvita flingor mot glaset.

— Det är den första snön som faller.

— Blir det vinter nu då?

— Det tror jag inte, Gunnar. Första snön, den brukar solen snart smälta.

NÄR LÖFVEN FALLA.

Det var höst. De affallna löfven täckte marken med en brokig matta; så kom en vindstöt och hvirflade upp dem i en fantastisk dans, och så föllo de åter ned. I långa svallvågor bröt sig hafvet mot stranden; de kommo långt bort ifrån med ett doft, mäktigt brus och yrde upp i hvitt skum mot strandens stenar.

Två människor kommo gående genom parken, gingo långsamt ned mot stranden. Så satte de sig på ett par stenar just i vattenbrynet.

Man skulle icke kunnat kalla henne vacker, där hon satt stirrande ut öfver hafvet med en underlig, frånvarande blick i sina mörkgrå ögon och det bleka ansiktet till hälften vändt ifrån honom. Men det var ett ansikte som fängslade; det fäste sig i minnet detta drag af renhet, som låg öfver den breda pannan, de tankfulla ögonen med den fjärrskådande blicken. Just nu låg kring munnen ett drag af bitterhet, annars så främmande för hennes vanliga ansiktsuttryck. Och det var detta han satt och undrade öfver.

Man sade allmänt, att de skulle förlofva sig. Man hade sagt det till dem själfva under skämt och antydningar, såsom det ju är ett vedertaget bruk att göra. Hade någon nu gått genom parken och sett dem sitta där med hvarandra, skulle man sagt, att saken vore afgjord. Så bedrog man sig!

Mellan dem hade aldrig ett ord af kärlek fallit, det hade aldrig varit ens vanlig kurtis, icke ens det farliga förhållandet "goda vänner."

Mellan dem skulle det aldrig komma till "die alte Geschichte". Han var för vek, man skulle kunna säga för barnslig för henne, och hon återigen med sina stora tankar och drömmar skulle aldrig rätt uppfattas af honom. Men ute i sällskapslifvet hade efterhan utan några egentliga skäl, endast att de råkats rätt mycket, uppstått den föresällningen, att de skulle blifva ett par. Och så reste sig en mur af hemligt förstånd omkring dem.

I dag, när hon gick där med honom, hade hon plötsligt kommit att tänka på, hur löjligt detta egentligen var. De visste ju så väl båda två, huru det var, och att det aldrig skulle blifva på annat sätt emellan dem, och så gingo de likväl och lekte blindbock med alla sina vänner. Hon smålog nästan för sig själf. Men så kom det plötsligt för henne, hur det skulle vara att älska. Icke honom, som satt där bredvid henne, utan någon annan, som hon änu icke sett, en man, som skulle bedja henne blifva hans hustru. Och hon fick i ett nu klart för sig, hur hon skulle kunna älska.

Men så skiftade hennes tankar, och hon kände något liknande vrede, öfver att han, som satt där bredvid henne, icke var sådan, att hon kunde älska honom. Det var den tanken, som lade det bittra draget kring hennes mun. Ty hon kände, att hon måste älska, att om hon skulle åldras utan att ha fått skänka bort sin rika skatt, skulle hon blifva hård och bitter, som den blir, hvilken lefver ett förfeladt lif.

En stor våg slog häftigt upp mot stranden och stänkte sitt skum ända fram öfver dem.

— Ni blir våt, sade han med sin veka, mjuka röst och reste sig, som väntade han, att hon också skulle göra detsamma. Men hon satt kvar.

— Farväl, sade hon kallt utan att vända blicken från vågorna.

— Hvad menar ni?

Förvåningen lästes tydligt i hans röst. Hon vände sig häftigt om.

— Förstår ni då icke, att jag är trött på att folk talar om oss längre, att jag vill göra slut på det, och att det därför är bäst, att vi säga farväl till hvarandra nu. — Nej, afbryt mig icke, jag menar endast, att vi ej mera skola råkas så ofta; om vi någon gång råkas borta, så blir det naturligtvis ett möte som "gamla bekanta", men vi skola ej söka hvarandras sällskap. Ni förstår mig ju?

Hon hade i början talat häftigt men när hon såg det uttryck af sorgsenhet, som drog öfver hans ansikte, kom den vanliga mildheten i hennes röst, och hon räckte honom handen. Han fattade den tyst och såg på henne länge. så länge, att det blef henne pinsamt. Så bugade han sig och gick.

Hvad hade han att säga? Det återstod honom ju intet annat än att gå, när hon så önskade, men det låg som en tyngd öfver hans tankar, och det föreföll honom, som om han hade gått miste om något dyrbart, emedan han ej förstått gripa och fasthålla det. De vissna löfven prasslade under hans fötter, vinden susade häftigt genom de glesnade trädkronorna.

— Så tidigt hösten kommit, sade han högt för sig själf och sparkade häftigt till en gren, som låg tvärs öfver vägen. Hösten i naturen stämde på ett egendomligt sätt öfverens med hans själstillstånd. Det var som vissnade något och föll bort hos honom; detta häftiga afsked berörde honom som en hård stöt och förbittrade hans tankar. Han förstod henne icke — och skulle aldrig komma att göra det.

Hon satt kvar nere vid stran-

Det finnes ingen större tillfredsställelse än att känna sig torr och varm när man är ute i vått väder. Ni kan vara säker derpå om ni brukar TOWER'S FISH BRAND vattentäta oljkläder. Svarta eller gula. Till salu överallt.

den med hufvudet lutadt i händerna och tänkte, men icke på honom, som hon nyss skickat bort. Hon tänkte på, hvad lifvet kunde vara — och öfver hvad det ofta är. Skulle lifvet gifva henne hvad hon åtrådde, skulle det mätta hennes nyväckta längtan efter kärlek och lycka?

Våg på våg rullade in mot stranden, det hvita skummet glittrade i solskenet, höstens vemodiga solsken, och vid hennes fötter låg det en liten krans af visnade löf. Vinden hade ofdnat dem så prydligt åt henne.

HAN FÖRRÅDDE SIG.

En herre höll på att skrifva ett bref till en vän i skrifummet på ett hotell, då en mindre belefvad herre ställde sig tätt bakom honom och läste det skrifna. Han afslutade derför brefvet med följande:

— En oförskämd lymmel står bakom mig och läser hvad jag skrifver, kan derför ej fotsätta nu.

— Jag har ju inte läst hvad ni har skrifvit, utropade den nyfikne i förtörnad ton!

Döfhet kan ikke botas

vid lokala medel, då de ej kunna nå den angripna delen af örat. Det finnes blot ett sätt att kurera döfhet, och det är med konstitutionella medel. Döfhet förorsakas af ett uppblusadt tillstånd af slemhinnan i det eustachiska röret. När detta rör blifver inflammerat medelst ett skorrande ljud eller får en dälig hörsel, och när röret blifver helt och hållet täppt är döfhet följden; om upphetsningen icke kan afskäras, och röret återfå sitt normala tillstånd, vill hörseln vara förlorad för alltid. Nio utaf tio fall framkallas af katarr, som ej är annat än ett uppblusadt tillstånd af slemhinnorna.

Vi vill gifva $100 för hvarje fall af döfhet (förorsakad av katarr), som ej kan kureras med **Hall's Catarrh Cure.** Sänd efter cirkulär, fritt.

F. J. Cheney & Co., Toledo, O.

Säljes hos apotekare, 75c.

Hall's Family Pills äro de bästa.

Svenska Bygder

Sockenskildringar utgifna af

ALFR. VERNBORG.

Illustrerad tidskrift, som utkommer i Sverige med 6 häften om 16 stora sidor hvardera per år.

Prenumerationspris 90 cents.

Band I (årg. 1904 och 1905 tillsammans) *kan äfven fås för ett pris af* $2.00.

Tidskriften är nu i sin tredje årgång. Innehållet utgöres af sakrika och intressanta ortbeskrifningar åtföljda af en mängd fina illustrationer. *"Svenska Bygder"* kommer att beskrifva hela Sverige socken efter socken,stad efter stad Framstående geografer och kulturhistorici ha sagt, att *"Svenska Bygder"* är ett synnerligen fint och värdefullt arbete, som förtjenar den största spridning och af alla bör uppmuntras. — I den ansedda tidskriften *"Ymer"*, som utgifves af Docenten Gunnar Andersson, har Dr. Isak Fehr skrifvit en längre alltigenom sympatisk anmälan om *"Svenska Bygder"*. Dr. Josua Lindahl i Cincinnati, Ohio, skrifver om samma arbete:

"Ehuru mera än 30 år förflutit sedan jag lämnade Sverige (utan att räkna ett par korta besök där åren 1877 och 1878) läser jag Bygderna med samma intresse, som om jag ännu vore inbyggare i mitt gamla, alltid lika kära fädernesland. — — —

Skildringarna äro välskrifna, innehållsrika och liffulla, och jag icke blott önskar utan jag **påyrkar** att Ni söker gifva **Svenska Bygder** så stor spridning i Amerikå, att detta ypperliga arbete kommer att finnas i hvarje Svenskt-Amerikanskt hem, där det ofelbart måste uppvärma kärleken till vårt gamla fosterland och skänka här boende landsmän vederkvickelse och sann uppbygelse."

Det vore önskvärdt att denna utmärkta tidskrift funne många prenumeranter bland svensk-amerikanerna. Vi ha åtagit oss agenturen för tidskriften här i landet, och inbjuda nu en och hvar till prenumeration.

Hjälp oss att sprida "Svenska Bygder!" Tala om för vänner och grannar,att *"Svenska Bygder"* finnes till, att det är en intressant, fin och billig tidning, som bör läsas af alla, att prenumerationspriset är endast 90 *cents per år*, och att den uthållige prenumeranten slutligen genom *"Svenska Bygder"* får hela sitt gamla fosterland i ord och bild.

Alla orders böra åtföljas af liqvid och adresseras till

C. RASMUSSEN PUB. CO.,

724-722-724 So. 4. St., - Minneapolis, Minn.

Nyt fra Danmark.

Fadderfagen fra Harboøre. Sagen mod Sognepræst Berthelsen er nu indanket for Højesteret.

Danmarks Statsgjæld andrager ca. 170 Mill. Kr. i Udlandet og 68 Mill. Kr. i Indlandet. Til Forrentning af denne opføres 8 Mill. Kr. paa Finansloven.

Vrigsted Højskole har til November bestaaet i 40 Aar, og Skolens Elevforening har besluttet at fejre Jubilæumsdagen, den 7de November, ved en festlig Sammenkomst paa Skolen.

Kjøbmændenes Andelstændstikfabrik kan nu betragtes som sikret. Der er ved den foreløbige Tegning sikret Fabriken en Minimums-Afsætning af 15 Mill. Æsker Tændstikker om Aaret.

Lovbefalet Lukketid. En Deputation af Detaljhandlere havde forleden Foretræde for Indenrigsministeren, hvor de fremførte et Andragende om, at det bebudede Lovforslag om Stængning af Butikerne Klokken 8 Ugens fire første Dage maatte gjælde for hele Aaret og saavel for By som Land. Deputationen fik det Indtryk, at Ministeren vilde arbejde for en snarlig Gjennemførelse af lovfæstet Lukningstid.

Kvindernes Tid er inde. I Bladet „Husmanden" bringer Husmandskone Maren Kristensen i Frøslev en Tak for, hvad hun sammen med 71 Koner hørte og saa som Deltager i de sjællandske Husmandsrejser og for alt godt, hun nød paa denne Rejse. Og hun udbryder i disse Ord: „Gud ske Lov, at den Tid nu er inde, at vi Koner kan føle lidt Rettigheder ved Siden af vore Mænd, hvad den Sag angaar, at vi ikke altid maa nøjes med bare Pligter."

En fjedrende Cykle En Smedesvend i København, Edmund Jørgensen, har konstrueret en Cykle paa hvilken Kjørselen skal være forbunden med langt mindre Fare end paa almindelig Cykle. Der er i Bagstellet og Forgaffelen indsat Mekanismer, der tillader Stellet at fjedre og give efter for ethvert Stød. De saa hyppige Brud paa Forgaffelen skal her bl. a. være umulige. Opfinderen, der har syslet med Emnet i 10 Aar, har løst Patent paa sin Opfindelse i Danmark.

Overretssagfører Wedel i Frederiksberggade, en af Kjøbenhavns mest berygtede Aktiejobbere og Spekulanter, der flere Gange har været anholdt for bedragerske Transaktioner, er forleden bleven arresteret for voldelig Adfærd mod en gammel Dame, der besøgte hans Kontor i Forretningsanliggender. De Anholdelser, han tidligere har været underkastet, har han forstaaet at snu sig fra, men denne Gang foreligger der saa fældende Beviser baade for Overfaldet og hans forskjellige Kjæltringestreger, at han næppe slipper for Tugthuset.

Bagerstrejken. Som tidligere omtalt truer det med en Bagerstrejke i Kjøbenhavn, og ifølge de sidste Blade hjemmefra nærer Bagermestrene ikke synderligt Haab om, at den kan blive afværget, skjønt der stadig forhandles mellem Mestre og Svende. Svendene forlangte baade Lønforhøjelse og Nedsættelse i Arbejdstiden. Det første Krav har Mestrene indrømmet, men ikke det sidste i det Omfang, som Svendene forlanger, og der er Sandsynlighed for, at der ikke vil kunne opnaaes Enighed her. Før 1. November vil dog næppe Strejken bryde løs, hvis den kommer.

Prinsesse Marie kommen til Skade. Da Prinsesse Marie forleden Eftermiddag kom kjørende i sin Gig paa Vej fra det gule Palæ til Bernstorff, snublede Hesten paa Hjørnet af Østerbrogade og Østbanegade, hvorved Prinsessen blev slynget ud af Vognen ned paa Stenbroen. Prinsessen kunde dog selv rejse sig og gik ind i en Viktualieforretning, hvorfra der blev telefoneret til det gule Palæ om at hente en Læge, da Prinsessen var kommen til Skade. De Kvæstelser, Prinsessen har faaet, er dog kun af overfladisk Natur. Prinsessens højre Kind var stærkt skrammet og blødte en Del. Den paa Giggen værende Tjener kom ikke til Skade; han kjørte Vognen til Bernstorff, medens Prinsessen i Drosse kjørte til det gule Palæ.

Finanslovforslaget for 1906—07, som af Finansministeren Lassen fremlagdes for Rigsdagen d. 2. Oktober, ballancerer med 88,153,111 Kroner. De største Udgifter paa Budgettet er til Krigsministeriet, 12,126,479 Kr., og til offentlige Arbejder, 10,418,300 Kr.

Stor Skoleplan. Ny-København F. Byraadet vedtog forleden efter længere Tids Forhandling med 10 St. mod 3, at Byen skal deles i 3 selvstændige Skoledistrikter med fuldstændig Undervisning, samt vedtog Opførelsen af nye Skoler paa Østerbro, i den indre By og i Landlognet. Udgifterne anslaaes til ca. ¼ Mill. Kr.

En lang Virksomhed. Ved Thisted Banks Generalforsamling forleden blev Proprietær Nyby, Øland, gjenvalgt til Medlem af Repræsentantskabet. Det er nu 47 Aar siden, at Hr. Nyby første Gang valgtes til dette Hverv, som han røgter med usvækket Interesse og Omhu; i 1882 blev han valgt til Repræsentantskabets Formand, og i denne sin Egenskab kan han altsaa næste Aar fejre 25-Aars Jubilæum.

41 Hugorme med et Smæk. En Mand i Bistorp ved Herning, der forleden gravede et Hul ude paa Heden, stødte pludselig paa en Hule ca. ½ Alen under Jordoverfladen, og fra denne Hule bogstaveligt vrimlede det med Hugorme, der ifyldsomst tog Flugten; men Manden brugte Spaden godt, saa at de, saa vidt han kunde se, alle blev dræbte. Antallet af dræbte Hugorme udgjorde ikke mindre end 41

96-aarig Høstkarl Gamle Niels Knudsen, Vindelev ved Vejle, der er Veteran fra 3-Aars Krigen og bor hos sin Svigersøn, der har en Ejendom paa ca. 88 Tdr. Land nær ved Munkebjerg, har i Aar høstet al Kornet paa denne Ejendom. Niels Knudsen er nu 90 Aar, men kender endnu ikke noget til Sygdom trods sin høje Alder. Han var den ældste af dem, der forleden deltog i et Veteranmøde i Vejle Højskolehjem.

Intet nyt under Solen. Ved Tørvegravning i Hvidbjerg Mose paa Mors er der for kort Tid siden fundet en smukt forarbejdet Bøjlenaal af Bronce (aldeles som Nutidens Sikkerhedsnaale). Naalen, der har ligget i Mosen i mindst 1000 Aar, er købt til Morslands historiske Museum. Man har lidtil troet, at Sikkerhedsnaalen var en af Nutidens tilfældige smaa Opfindelser, hvis Patent har bragt Indehaveren Millioner af Dollars.

Russiske Flygtninge opholder sig i stort Antal i Kjøbenhavn. „Social-Demokraten" ansætter endog Tallet paa disse Revolutionære, eller Socialister, som Bladet kalder dem, til halvfjerde Hundrede. De boer mest i Kolonien og optræder som Regel stille og ordentligt, men undertiden gaar Naturen dog over Optugtelsen. Dette hændte saaledes forleden paa den katholske Kirkegaard, hvor en Revolutionist, der var død af Tyfus, skulde begraves. Præsten ved den katholske Kirke i Bredgade fungerede. Ligfølget bestod af 400 Mennesker, halvt Russere, halvt den Afdeling af kjøbenhavnske Socialister, der kaldes „Ungsocialisterne", og som er yderlig radikale og altid rede til Spektakler. Paa Kirkegaarden kom det til ret voldsomme Demonstrationer; flere af Russerne holdt brandrøde Taler og raabte om Hævn, de danske Socialister hjalp dem med at raabe og støje, og Præsten blev skubbet bort fra Kisten og afløst af en Kvinde med en Tornekrans. Folketingsmand A. C. Meyer, som var tilstede, gjorde intet for at skaffe Ro, og tilsidst maatte der tilkaldes Politi, som arresterede Anstifteren af Spektaklerne.

Dålig matsmältning hos kvinnor

Uppstår merändels genom oordning i organen och kureras medelst Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound.

En stor mängd kvinnor lida af en form af dålig matsmältning hvilken ej tycks gifva efter för vanlig behandling. Fastän symptomerna synas vara likadana som vid vanlig dålig matsmältning, tyckas de mediciner, som i allmänhet föreskrifvas, ej kunna återställa patienten till normal helsa.

Mrs. Pinkham påstår att det finnes ett slag af nämda sjukdom som uppstår genom en oordning i den kvinliga organismen, hvilken, ehuru den förorsakar oro som vanlig dyspepsia, ej kan kureras förutan en medicin hvilken ej allenast är magstärkande utan ock besitter egenskapen att verka nyttigt på den kvinliga organismen.

Som bevis på denna teori påpeka vi Mrs. Maggie Wrights, Brooklyn, N. Y., sjukdomsfall. Hon kurerades fullständigt medelst Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound efter det allt annat hade slagit fel. Hon skrifver som följer:

"Jag led i två års tid af dålig matsmältning, hvilket så försvagade mitt hela system att jag var oduglig till att utföra mitt dagliga arbete. Jag kände mig vek och nervös; ingenting af hvad jag åt smakade mig och det förorsakade oreda i magen. Jag försökte på tiden åtskilliga "dyspepsia cures" men ingenting hjelpte mig. Jag tillråddes att försöka Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound och var glädt öfverraskad då jag märkte att det verkade stärkande. Efter några dagar började jag njuta af födan som jag också kunde smälta. Mitt tillfrisknande gick fort och på 5 veckors tid var jag åter frisk. Jag har rekommenderat det till många lidande kvinnor."

Ingen annan medicin i verlden har vunnit ett så allmänt erkännande och ingen kan uppvisa ett sådant rekord, med afseende på kurerandet af kvinnosjukdomar, som Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound.

Monument i Skive I denne Tid er man i Skive ifærd med Forberedelser til Rejsning af et Monument for den afdøde Kong Christian. Fundamentet er allerede lagt. Monumentet kommer til at bestaa af en dekorativ Sokkel, som bærer en ypperligt lignende Buste, modelleret af Professor Bissen. Afsløringer skal finde Sted i November Maaned.

En net Plejemoder. Et i Ribe boende Fruentimmer, Flora Kjerrumgaard, er formlig idømt 60 Dages Fængsel for Rufferi. Det var denne Kvinde, hvem Justitsminister Alberti for et Par Aar siden imod Plejebørns-Tilsynets, Byraadets og Politimesterens Raad tilbagegav et Plejebarn, der var taget fra hende efter Amtets Ordre paa Grund af Forholdene i hendes Hjem.

Skarpretteren i Funktion. Den nylig udnævnte Skarpretter Christensen er forleden afrejst til Svendborg i Embeds Medfør. Hr. Christensen, der medbragte forskjellige Tugteredskaber, skulde her foretage sin første Afstrafelse efter Prygleloven. Det er en Slagter, der første Gang skal stifte Betjendtskab med den nye Embedsmands kraftige Arm.

Atter en stor Brand i Randers. Randers Aktietømmerhandels Lager ved Randers Havn brændte om Aftenen d. 1. Oktober. Ilden menes at være paasat ved Petroleum. Skaden er 100,000 Kr., fuldt assureret. Østjysk Trælager, der har Oplag i Nærheden af Brandstedet, har lidt ubetydelig Skade. For fire Maaneder siden brændte et Tømmerlager paa samme Sted, og dette Lager tilhørte ligeledes „Randers Aktietømmerhandel".

Dr. Miles' Anti-Pain Pills.

Ett hastigt och säkert botemedel för sjuk och nervös hufvudvärk, ryggvärk, magplågor, neuralgi, nervositet, retlighet, sömnlöshet, reumatism, ländvärk. Innehåller ej opium eller morfin och medför ej några obehagliga efterverkningar. 25 dosis för 25c. Fås hos apotekare eller sändes af DR. MILES MEDICAL CO., Elkhart, Indiana.

Scandinavian - American Line

ENESTE

DIREKTE DAMPSKIBSFORBINDELSE

MELLEM

New York og Skandinavien

MED DE

store hurtigseilende Dobbeltskrue Passagererdampere

Oscar II, Hellig Olav, United States og C. F. Tietgen

Passagererne landsættes i Skandinavien uden Omskiftning og Reisen gjøres paa ca. 9 Dage. Hele Hoveddækket er inddelt i Separat Kamre med 2, 4 og 6 Koier. **Skriv for Pris og Oplysninger til**

Nye skandinaviske Vexel-Kursen erholdes gratis

A. E. JOHNSON CO.,

100 Wash. Ave. So., Minneapolis, Minn.